

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version: Kaj Ahlsved : Familjekonsert framgångsrikt koncept. Österbottens tidning 13.3.2018, s. 20.

Familjekonsert framgångsrikt koncept

KONSERT

Konsert för hela familjen

Gamlakarleby Orkester

Eero Lehtimäki, dirigent

Onni Koivisto, violin

Lalle Broberg, konferencier

Mellersta Österbottens konservatoriums sal, lördag 10.3. klockan 16.00

KARLEBY. Mellersta Österbottens kammarorkester (MÖK) bjöd i lördags in till två fullsatta konserter för hela familjen. Orkestern var utökad med unga musiker från yrkeshögskolan Centria, Mellersta Österbottens konservatorium och musikgymnasiet i Kaustby och gick därför under namnet Gamlakarleby Orkester.

Orkestern leddes av unge och energiske Eero Lehtimäki som nu besökte Karleby för första gången. Betydligt mer bekante Lalle Broberg fungerade som konferencier på två språk.

DEN CIRKA EN TIMME långa konserten innehöll ett urval av klassiska "pärlor" lämpliga för hela familjen. På programmet fanns bland annat Händels "Drottningen av Sabas ankomst", Griegs "Morgonstämning" och "I bergakungens sal", Mascagnis "Intermezzo" (ur Cavalleria Rusticana) och en svit med danser ur Tjajkovskijs balett "Nötknäpparen". Fantasieggande programmusik med andra ord.

Genom provspel hade karlebybon Onni Koivisto (f. 2003) getts möjlig-

het att fungera som solist med orkestern. Den unga begåvade violinisten framförde Fritz Kreislers "Preludium och Allegro i Pugnanis stil" mycket övertygande och jag är säker på att vi kommer att få höra mycket mera av honom i framtiden.

Som helhet klingade Gamlakarle-

möjlighet att dirigera enbart MÖK:s stråkar i den dramatiska satsen "Arkisten huolien häätötanssi" (ur PH Nordgrens Konsert för stråkar op. 54). Lehtimäki och MÖK dansade bort vardagsbekymren intensivt och med rejält med tryck på stråken. Lehtimäki är en intressant di-

by orkester bra och energiskt under dirigent Eero Lehtimäkis ledning. Kanske bidrog hans bakgrund som klarinettist till att framför allt träblåsarna verkade extra alerta.

LEHTIMÄKI, som verkar ha trivts alldeles utmärkt i Karleby, fick även

rigent som jag hoppas bjuds in till Karleby flera gånger.

Min femåriga medrecensent gillade "morgonsången" och "den där med de dansande trollen i berget" (Grieg) allra bäst, men beklagade sig i samma andetag över att det gjorde ont i öronen när orkesterns spelade som starkast. Jag kan inte annat än hålla med dotterns knivskarpa analys.

Fördelen med att orkestern musicerade i konservatoriets sal (i stället för Snellmanssalen) var förstås att man där kommer mycket närmare in på orkestern. Publiken ser instrumenten och kan bättre följa med vad som sker. Nackdelen är att när en hel symfoniorkester spelar forte så är salen helt enkelt för liten och ljudmassan blir för stor och stark.

I ännu positivare ordalag berömde min unge medrecensent dirigenten vars hår viftade så häftigt när han dirigerade och bugade sig. Ännu mer fascinerade var det hur han kunde starta och stanna orkestern som han ville.

Till inte bara min dotters stora förtjusning bjöd Lehtimäki på några ballettsteg på dirigentpodiet till tonerna av Tjajkovskijs "Kinesisk dans". Denna uppskattade lilla gest skvallrar om att det i det stora hela framgångsrika familjekonsertformatet även finns en hel del utvecklingspotential.

Kaj Ahlsved

